

Ейвъри Мейсън не търсеше слава. С това гробище от тайни в миналото ѝ славата беше последното, от което се нуждаеше. Но тя я беше споходила. Дали беше случайно, или закономерно, беше въпрос, на който само психотерапия би могла да отговори: сериозно задълбочаване в бурните години на детството, анализ на сложните отношения с баща ѝ, както и самовглъбяване и самоанализ – все неща, за които Ейвъри нямаше никакво време. Защото каквато и да беше причината, онова, което Ейвъри знаеше със сигурност бе, че славата те връхлита като огромна вълна, устремена към брега. И ти или я яхваш, или се давиш. Тя избра да я яхне, и то зрелищно.

Ейвъри Мейсън беше на трийсет и две години и беше най-младата водеща в историята на „Събития в Америка“ - популярното, излъчвано в най-гледаното време магазинно новинарско предаване по телевизията. Стремителното покачване на рейтинга ѝ беше невероятно, статистически непредвидимо и нещо, което самата Ейвъри не очакваше. Дългогодишният и популярен водещ на „Събития в Америка“ беше Мак Картър. Неочакваната му смърт предната година, докато отразяваше масовите убийства в училището „Уестмонт“, разтърси новинарската индустрия. Той освободи главната позиция в „Събития в Америка“. В пристъп на паника от телевизията пратиха Ейвъри да замести Мак, докато открият постоянен водещ. Тя беше репортер в предаването и материалите ѝ се радваха на висок рейтинг. Толкова висок, че я бяха избрали за първия съводещ в историята на предаването. Ейвъри заемаше тази позиция точно един месец преди Мак Картър да умре. Изстреляна на най-горещия стол под прожекторите и сред всеобщото очакване да се провали, Ейвъри Мейсън пое ролята на водещ миналата есен и се справи блестящо. „Събития в Америка“ не само задържа високия си рейтинг, но и увеличи аудиторията си с двайсет процента.

Критиците обясняваха успеха на Ейвъри с нездравото любопитство на зрителите. Те твърдяха, че хората искат да видят как тази неопитна жена ще се справи със смазващата тежест да наследи обичания водещ на най-дълго излъчваното новинарско предаване. Противно на очакванията им обаче рейтингът на Ейвъри така и не спадна. Това, че беше млада и привлекателна, също не навреди на изгряващата ѝ звезда. Ейвъри призна, че външността ѝ вероятно е привлякла определена демографска група мъже, които обикновено не гледаха подобни предавания. Но успехът ѝ не се дължеше на красотата. Нейният талант и харизматичност, както и съдържанието на предаването поддържаха космическия ѝ рейтинг. Огромният интерес от страна на пресата също допринасяше за него. През изминалата година Ейвъри се беше появила на кориците на куп списания, беше дала безброй интервюта и беше направила множество фотосесии. На нея беше посветен специален материал в три броя на „Ивентс Мегазин“, където разискваха вродения ѝ талант да се държи естествено пред камерата, както и издигането ѝ до върховете на новинарската йерархия. И при целия този интерес, тя някак беше успяла да опази миналото си в тайна.

Силата на Ейвъри беше в истинското престъпление, в откриването на неразгадана мистерия и представянето ѝ пред зрителите по начин, който ги завладяваше и държеше като магнит. Тя си беше създала име с нестандартния проникателен подход към някои от най-зловещите престъпления в страната. Но освен страховитите случаи, които отразяваше, Ейвъри представяше и истории на оцеляване и надежда. Точно тези истории за чудеса и невероятен късмет караха хората да гледат предаването. Не минаваше и седмица без Ейвъри да представи някоя реална американска история, която вдъхваше вяра на хората – като историята на Кели Розенщайн, жената, потънала с колата си в язовира «Девилс Гейт» в Пасадина, след като пиян шофьор я бе избутал от пътя. Несломимата майка на четири деца не само бе успяла да се измъкне от потопената кола, но като по чудо бе спасила и четирите си деца. Ейвъри интервюира жената седмица след инцидента. При положение че всяка година в Щатите шестстотин души умираха в потънали коли, как тази домакиня беше успяла да се

спаси? Съвсем просто. Преди няколко години Мак Картър показал в предаването най-добрия начин да се измъкнеш от колата си, ако е потънала на дъното на езеро. Кели Розенщайн гледала онзи епизод и запомнила видяното.

Трогната от историята, Ейвъри реши да прегледа стария материал. И така се озова този следобед зад кормилото на миниван, паркиран в училищен комплекс по водни спортове, с екип, готов да заснеме случващото се. Един огромен кран щеше да вдигне минивана с Ейвъри в него и да го спусне в басейна, за да се озове на дъното. Камери, разположени под водата, щяха да заснемат опита на Ейвъри да се измъкне от потъналата кола. Без да се срамува от това, Ейвъри не криеше, че е изплашена до смърт.

Знаеше, че зрителите обожаваха Мак Картър заради каскадите, които той изпълняваше, и Ейвъри не измисли по-добър финал за първия си сезон като водеща на „Събития в Америка“ от това да отдаде почит на предшественика си. Днешният епизод беше бойното ѝ кръщение. Това беше последното предаване преди лятната ваканция. Лято, което се очертаваше като най-изтощителното в живота ѝ. Планираше да проучи една история в Ню Йорк, за която смяташе, че има потенциал – тленни останки на жена, загинала в Световния търговски център на 11 септември, бяха идентифицирани току-що със средствата на обещаваща нова ДНК технология и Ейвъри се бореше за шанса да разкаже тази история. Ако се справеше с днешната каскада, щеше да потегли за Ню Йорк по следите на историята.

Поне това беше официалната версия. Струваше ѝ се идеално прикритие.